

по търсенето на манганови руди, редки метали, нерудни изкопаеми и др. В годините на Великата отечествена война той служи в сапборна част и преминава тежкия и славен път до Берлин. Награден е с два ордена и много медали. След войната той работи като началник на геоложкия отдел на Киевското геолошко управление, където се занимава по-специално с проучването на железни и манганови руди.

През 1952 г. Иван Ст. Литвиненко идва в България като консултант по търсене и проучване на руди от черни метали към тогавашния Комитет по геология. С неговото най-активно участие се съставяха техническите проекти и се обсъждаше цялостното провеждане на проучвателните работи. През годините 1952—1955 той оказва неocenима помощ при проучването на Крумовското железорудно находище, Мартиновското находище, мангановите находища край Варна, железните руди в Троянско и много други.

Иван Ст. Литвиненко беше незаменим съветник, с негова помощ все повече се утвърждаваше у нас съветската методика за търсене и проучване на полезните изкопаеми, на методите за изчисляване на запасите, на цялостното оформяне на геоложките доклади. На всичко това той ни учеше с голям такт и умение, без да налага своето мнение, давайки възможност за изява на тогавашните млади геоложки кадри. Тези геолози, които имаха щастието да работят с него, с обич и гордост го считат за свой най-добър учител.

Иван Ст. Литвиненко напусна нашата страна през 1955 г. и продължи своята трудова дейност в Киевското геолошко управление.

Човек с изключително трудолюбие, честен и пряк, скромнен, добър другар и приятел — такъв ще остане завинаги в

сърцата ни Иван Степанович Литвиненко.
Поклон пред светлата му памет.

В. Панайотов

Академик Иван Георгиевич Магакян (1914—1982)

На 15 февруари 1982 г. след кратко боледуване неочаквано почина акад. проф. д-р И. Г. Магакян, един от най-изтъкнатите съветски учени-металогенисти, известен в цял свят със своите изследвания и обобщения по находищата на цветни, редки и благородни метали и металогенията на СССР и континентите.

Акад. И. Г. Магакян е роден през 1914 г. в гр. Тбилиси. През 1935 г. завършва Геологопроучвателния факултет на Ленинградския минен институт, след което работи в Таджикско-Памирската експедиция на АН на СССР. През 1937/1940 г. е редовен аспирант при катедрата по „Полезни изкопаеми“ в Ленин-

градския минен институт, където впоследствие работи като доцент и професор.

През 1941—1942 г. той участва във Великата отечествена война. На фронта е тежко ранен и още несъвсем оздравял започва работа в Геологическия институт на Армeнската академия на науките.

През 1948 г. той блестящо защитава докторска дисертация по металогенията на Армения и през същата година, едва 34-годишен, е избран за академик на Армeнската академия на науките.

Основната научна, педагогическа, организаторска и обществена дейност на И. Г. Магакян се развива в Геологическия институт на Армeнската академия на

науките. Тук той работи непрекъснато от 1942 г. до последните си дни — отначало като ръководител на отдел, а впоследствие като зам.-директор и директор на института. От 1963 г. той е академик секретар на Отделението на науките за земята при Армeнската АН. За изучаване и откриване на находища на редки метали в Армeнската ССР той е удостоен със званието „Лауреат на държавна премия“.

Неговият талант на учен и увлекателен лектор и педагог се изявява най-ярко в Ленинградския минен институт и Ереванския държавен университет, където като професор чете лекции по „Полезни изкопаеми“ и „Металогения“ в течение на повече от 35 години.

Акад. И. Г. Магакъян е автор на над 150 научни статии, монографии и учебници по полезни изкопаеми, металогения на континентите, класификация на постмагматичните находища, геология и геохимия на редките и благородни метали, типове рудни провинции и рудни формации на СССР, съавтор на Металогенната карта на СССР и Металогенна карта на света и др., които му донесоха признанието на учен с голяма ерудиция, логична, ясна мисъл и способност за оригинално обобщение на огромна и разнообразна материал. Учебникът му „Рудни находища“ е преиздаван няколко издания в СССР и е преведен и издаден в Китайската НР (1957) и в САЩ (1978).

През 1971 г. И. Г. Магакъян чете курс лекции на френски език по „Металогения“

и „Рудни находища“ в университетите и Висшето минно училище в Клермон-Феран и Орлеан. Участва в редица международни геоложки конгреси в Копенхаген, Прага, Монреал, на конгреси на Картато-Балканската геологическа асоциация, симпозиуми на Международната асоциация по рудни находища в Ирландия и Япония и на редица други международни конференции по рудни находища в СССР, Югославия, ЧССР и др.

Въпреки огромната си заетост като учен и преподавател той активно участва в обществения живот на страната. Бил е депутат на Върховния съвет на Армeнската ССР, член на редица научни съвети, консултант по полезни изкопаеми на производствени организации и др.

Българските геолози добре познават акад. И. Г. Магакъян от неговите трудове и от срещите с него в страната ни през 1970, 1979 и 1981 г. като отличен познавач на проблемите на българската металогения и от съвместната работа по съпоставянето на металогенията на Кавказ с металогенията на нашата страна. Те ще запазят за него незабравимия спомен за голям учен, талантлив преподавател, обаятелен човек и увлекателен лектор и събеседник, отдал всичките си сили и знания за развитието на науката за рудните полезни изкопаеми и металогенията и за увеличаване минерално-суровинната база на съветската страна.

Проф. Б. Вазданов